

CIGÁNYFÚRÓ

KISEBBSÉGSZELLEMI MŰVÉSZETI ÉS KÖZÉRTETI FOLYÓIRAT

Ady Endre

BETEGEN

Szeretném valakinek elmondani, szeretném sírva bevallani, hogy én nyomorult beteg ember vagyok.

Az ajkamon a mosoly, az arcomon a derű, a szememben a büszkeség sugara nem más, mint hitvány tettetés, világbolondító álarcoskodás.

Beteg vagyok, lázas, nehéz beteg.

Beteg vagyok, víziókat látok.

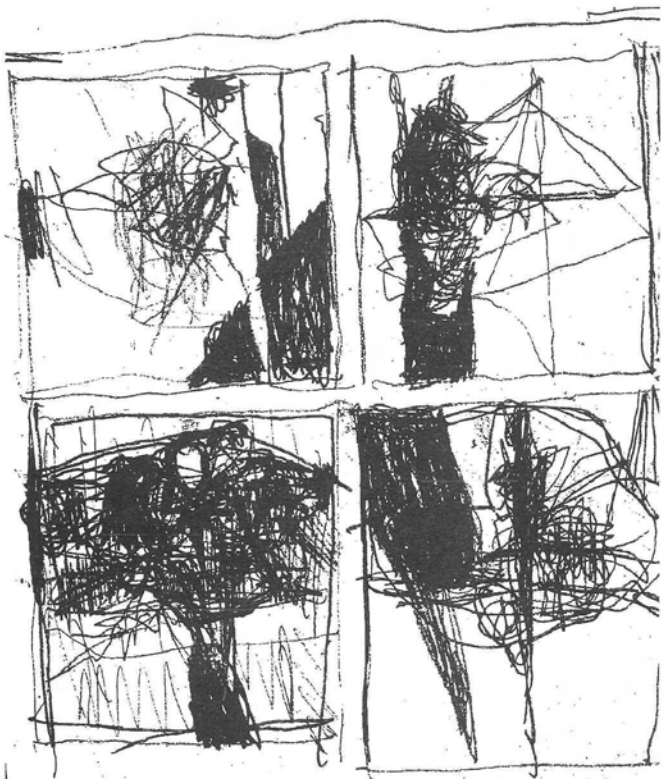
Elöttem örült kaleidoszkóp gyanánt rohan el ezer és ezer látomány...

...Látok egy éhes embertábor. Csoportokban harcol a kenyérért. Ott, ahol a legnagyobb kenyér fekszik a porban, ott a legnagyobb a küzdelem. Már beletapodták a porba, már bepiszkolták vérrel, és mégis milyen pokoli triumfussal rohan el vele a küzdők legerősebbike, mikor leverte vetélytársait. Hogy üvölt a levert állati sereg, hogy siratja az elrabolt koncot!!

Rémítő kép!...

...De új csoport áll ismét előttem. Feszületek hosszú sorban. Közülük egy durva fakereszt, olyan ismerős. Nézem, nézem, felette ott a négy betű: INRI

Debreczeni Főiskolai lapok 1898. október 31.

SZERTŐINK:

Antal István
Balogh Attila
Dányi Iván
Endródi Szabó Ernő
Eörsi István
Fábián Erika
Allen Ginsberg
Györgydeák György
Hajdú Ferenc
Kádár Tibor
Kosztolányi Dezső
Kuklay Antal
Ladik Katalin
Nagy Atilla Kristóf
Podmaniczky Szilárd
John Sampson
Triceps
Vészi János

SZEMELVÉNYEK:

Az ilyen típusú betegeknel a görcsöt kell oldani, és nem a képzelgés abszurdítását bizonygatni drasztikus vagy empátikus formában. A rumi különítményesek civilizálatlan, barbár formában szembesültek saját életük egyik megoldásra váró konfliktushelyzetével. Ők robbantottak végül, és nem a bolond.

Kafka művésze azért éhezett, „mert nem talált ételt, amely ízlene” neki. Én azért, mert nem találtam életet, ami ízlene.

beléereszkedsz, behatolsz egy ismeretlen térbe, bolyhos, egérszürke, puhán csillogó terep, szélhárfa hangja, hangok, itt minden egyszeri, egyedi, önmagában létező, önmagát állító.